

Пише:
Миломир
Никетић

Ошава, новембар 2008.

Сећате ли се шаљиве приче о Дизијевим јунацима, богатим Бајом Патком и шепртљастим Шиљом? Да се подсетимо: чика-Баја је уобичајено у стрипу приказан како се шепури испред својих трезора са брдима новца, а Шиља, неретко како се одмара. "Зашто ти Шиљо не радиш мало више?", пита Баја. "А зашто?", упитно одвраћа Шиља. "Па да зарадиш много пара, положиш их у банку, живиш од камате и ништа не радиш", изложи у даху искусни Баја "животну филозофију". "Не видим смисла: ионако (лепо) живим, а ништа не радим", "мудро" закључи Шиља и настави да лешкари.

СКИЦА ЗА БИОГРАФИЈУ. Драган Вељовић рођен је дан уочи Светог Саве 1960. (Од)растао у Новом Београду, одувек поносан на то, од "старих" Београђана често оспоравано порекло. Носилац Вукове дипломе најбољег ђака и у основној школи и у гимназији, успешан учесник такмичења из математике и енглеског језика. ("Младалачка пријатељства ми и данас много значе, нисам пропустио недавну 30. годишњицу прославе матуре"). Електротехнички факултет, чисту електронику, дипломирао на свој рођендан, 1984., одмах одслужио ЈНА и запослио се у београдској "Информатици". ("Технолошки background и самопоуздање које сам у тој фирми стекао користим деценијама. "Информатику" дан-данас највише волим од свих компанија у којима сам радио"). Први пут у Канади, у Винипегу, 1989. Пројект-менаџер у чувеној фирми Унисус шест месеци. Потом - година у Сингапуру, па 1991. накратко повратак у родни град. ("И Његош рече да се с врха брда боље види, а "спустивши се" са неких висина на Западу осетио сам да у држави која се распадала нема перспективе"). Следи Белгија, шеф рачунског центра у другој највећој банци у тој земљи. Повратак у Канаду, опет Винипег, опет само шест месеци. По пресељењу у Отаву 1992 - узлазна каријера у престоници током деценије и по. Прво у Andersen Consulting, најпознатијој фирми те врсте ("У пословима са канадском владом оријентисао сам се на архитектуру конверзије података за финансијске системе. Кроз један систем на коме сам радио прође 70 милијарди долара").

ОД КОРЕЊА ДО КРОШЊЕ. Како је Веља (надимак потиснуо име) стигао од подрума до врха солитера, односно од корења до (јаворове) крошње? Символично, али и стварно, у кућном подруму основао је 10. децембра 1996. своју компанију Maplesoft. ("Прве три-четири године израђивали смо и у Канади и по свету продавали софтвере за решавање Y2K, односно проблема преласка у 2000. годину."). А кад су, почетком овог века hi-tech гиганти попут "Нортела" драстично смањили обим послова и запослених

ЦЕНТАР СВЕТА ЈЕ ТАМО ГДЕ СИ ТИ

Драган Вељовић, најуспешнији српски отавски привредник

Веља је, у најгорим условима и кад му нико није веровао да ће опстати, а камоли стално напредовати, променио пословну стратегију. Од тада се Maplesoft бави искључиво консалтингом, односно услугама. Од 10, компанија је нарасла на 250 консултаната, од једног на двадесетак стално запослених, од нултог до (на графикону приказаног) прихода од 25 милиона долара. Maplesoft је 80-90 одсто пословних активности реализовао на тендерима са канадском владом односно њеним министарствима, највише са Human Resources Development Canada (данас Service Canada) и Public Works, али и са Environment Canada, Health Canada и др. Обезбеђивао је најбоље људе (међу њима и стручњаке-земљаке) за реализацију махом краткорочних пројеката у области информационе технологије. Фирма се, између осталог, специјализовала у области софтвера за бизнис интелигенцију. Пре две године Вељовићева компанија освојила је друго место у традиционалном годишњем конкурсном рангирању које врши Отавска привредна комора. Био је то је први случај у историји канадске престонице да фирма једног исељеника из Србије буде награђена високим признањем у области информационе технологије.

НОВИ ИЗАЗОВИ. Веља је одувек био много вреднији од Шиље и, мада никад није тежио (екстремном) богатству, недавно се нашао у позицији да може себи, бар накратко, да дозволи чика-Бајин "филозофски" луксуз. Нема брдовите трезоре, ни рачун у банци са "екстремно" много нула и нултом цифром испред, али је десетогодишњи раст Maplesoftа крунисао продајом компаније чији пазар (крајње је неувиђавно питати колики) би могао да му омогући мало одмора у Шиљином стилу. ("Продаја је резултат личног уверења да су за даљи развој, географску експанзију у Торонто и Калгари, на пример, за успон и по вер-

тикали пре(д)узимањем других врста бизниса, за нови стратегијски преокрет, били потребни нови методи рада и нови људи").

Драган Вељовић - представник генерације новодошлица који је освојио стари емигрантски сан

Рекосмо, вредни Веља није "лако ћемо" Шиља па се у радној и каријерној паузи већ окреће новим бизнис изазовима, а мање ужива на заслуженим ловорикама. ("Човек је добар онолико колико је успешан његов последњи пројекат. Бавићу се инвестиционим пословима, улагањем капитала и у друге, не само hi-tech фирме итд. Прво сам био обичан запослени ("Информатика"), па self-employee (Сингапур), па бизнисмен (Maplesoft), а логична следећа фаза је да будем инвеститор тј. неко ко разуме бизнисе и може да помогне њиховом унапређењу на виши ниво. Рад човека треба да испуњава задовољством. (Пословна) жртва мора да резултира (личном)

сатисфакцијом").

СРЦЕ И ХЕП(АРАЦ). Драган Вељовић је и предавач у отавским имигрантским институцијама. Ради то с једноставном поруком: "Иако сте имигранти, имате шансе.". ("Треба почети од васпитања сопствене деце, од онога што има ваља пренети. Сматрам да треба да се потруде да имају сопствени бизнис, а не да прихвате погрешно предубеђење с којим су многи похрлили на Запад - да нађу добар посао који ће трајати док су живи").

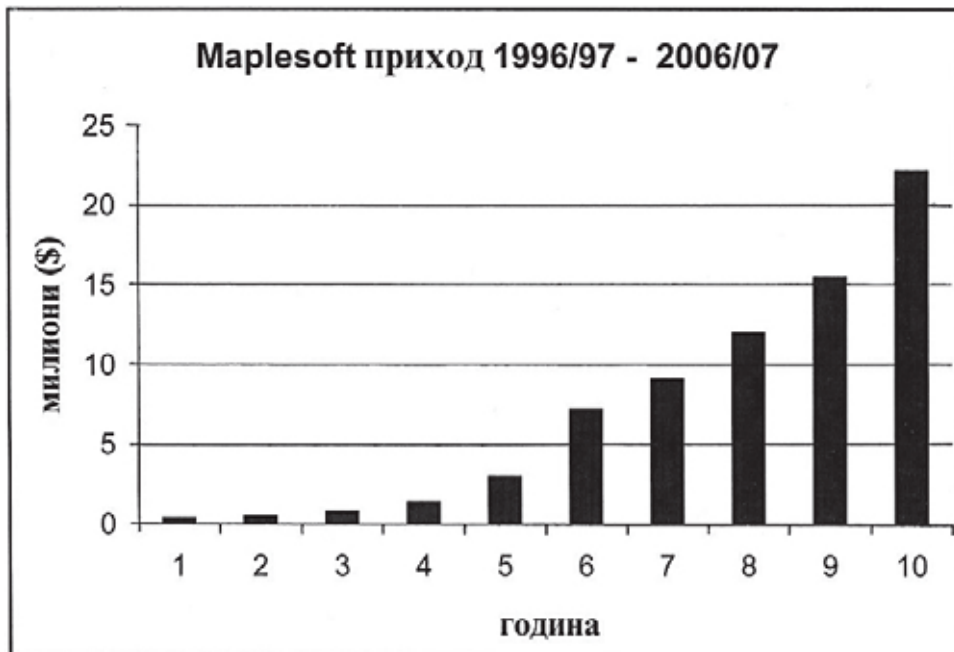
О Канади као "другој домовини"? ("У Белгији на послу није било проблема, али у време завичајних ратова, доживели смо за годину дана више непријатности од обичних људи него у Канади за 18 година. Овде ни у једном тренутку нисам осетио да сам дискриминисан зато што сам Србин и захвалан сам овој земљи на толерантности").

О "сукобу" старе и нове имиграције? ("Однос је сличан ономе који је већина нас искусила у војсци: новопечени "гуштер" не треба да уображава да се одмах равна са "старом куком". У суштини, сукоб старих и нових не постоји. Не треба "мерити" дали је већи Србин онај из Београда или Бања Луке или из иностранства"). Вељовић је и представник канадске дијаспоре у Привредној комори Србије, сваких шест месеци путује у завичај. ("Примећујем велику љубав деце према матици родитеља и родбине. Већини наших људи је тамо "пуна душа, а празан џеп". Овде је донекле обрнуто, мада не кривицом Канаде. Познато је да је трава увек зеленија с друге стране оgrade. Двоје мојих блиских сарадника из Maplesoftа вратили су се у Београд и веома ме радује сазнање да су тамо срећни").

Драган Вељовић је онедавно и кум отавске српске цркве "Свети Стефан" која је купила имање за градњу новог храма. Помаже и Српски фестивал који организује та црквеношколска општина, али и активности наше амбасаде (концерти, изложбе), Српско позориште у Отави. Његова компанија давала је значајне прилоге Фондацији отавске болнице за финансирање технолошких иновација и рад врхунских лекара и истраживача. Као некадашњи (рекреативни) кошаркаш с љубављу тренира дејчи клуб "Barrhaven Blue Devils".

***

Наслов једне новије хит-књиге каже: "Иди куда те срце води. Драгана Вељовића је срце у Београду одвело Биљани, магистру немачког и енглеског језика. Имају (млађе) тинејџерке Сандру и Ванесу. А његова пословна и свеколика, водила, животни мото је реченица коју му је, у време магистратуре, заувек у главу утувио професор Тихомир Алексић - ЦЕНТАР СВЕТА ЈЕ ТАМО ГДЕ СИ ТИ.

Графикон успеха - приход компаније Maplesoft од "минималца" до 25 доларских милиона